

Slutmarsch

ur Vestankvarnkantaten.

Vårt hopp är fast och fri vår håg;
Vi vandra fram i hurtigt tåg;
Mot målet raskt vi sträfva.
Här höfs ej tvekan eller fall;
Det gryr en tid, då landet skall
Af oss sin framtid kräfva.

Vårt land, vårt språk, vår rätt, vår sed,
Kring dem vi sluta, led vid led,
En fast och modig skara;
Kring dem, när mörkret tränger på,
Vår vakt skall trygg och trogen stå
Som skydd mot hvarje fara.

Vi värka gladt att ljuset må
Hvar dag alt mer och mera nå
Till hvarje Nylands hydda;
Ty hemmets tröskel är den vall
Som städs' i onda tider skall
Vår goda sak beskydda.

Den sträfvan, som vid hemmets härd
Har funnit skydd, skall våld och flärd
Ej mer ur kosan leda;
Och stå vi troget man vid man,
Då skall ock Himlens hjälp, försann,
Vårt arbet's tillväxt freda.

Alceste.